

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że w ramach elektronicznego systemu rezerwacji takiego jak ten będący przedmiotem postępowania głównego ostateczna cena, jaką należy zapłacić, powinna być podawana przy każdym wskazaniu cen za przewozy lotnicze, w tym już przy pierwszej informacji o nich.
- 2) Artykuł 23 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1008/2008 należy interpretować w ten sposób, że w ramach elektronicznego systemu rezerwacji takiego jak ten będący przedmiotem postępowania głównego ostateczna cena, jaką należy zapłacić, powinna być wskazywana nie jedynie w stosunku do konkretnie wybranego przez klienta przewozu lotniczego, ale także dla każdego przewozu lotniczego, dla którego taryfa jest wyświetlana.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat – Austria) – Arne Forsgren/ Österreichisches Patentamt

(Sprawa C-631/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Pojęcie substancji czynnej — Skoniugowana szczepionka przeciwko pneumokokom — Stosowanie w pediatrii — Białko nośnikowe — Wiązanie kowalencyjne]

(2015/C 073/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Arne Forsgren

Strona pozwana: Österreichisches Patentamt

Sentencja

- 1) Artykuł 1 lit. b) i art. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 469/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one co do zasady temu, aby aktywny składnik mógł stanowić przedmiot dodatkowego świadectwa ochronnego, gdy ten aktywny składnik występuje w wiązaniu kowalencyjnym z innymi aktywnymi składnikami wchodzącymi w skład produktu leczniczego.
- 2) Artykuł 3 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego w odniesieniu do aktywnego składnika, którego działanie nie jest objęte wskazaniami terapeutycznymi zawartymi w treści zezwolenia na dopuszczenie do obrotu.

- 3) Artykuł 1 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 należy interpretować w ten sposób, że białko nośnikowe skoniugowane z antygenem polisacharydowym poprzez wiązanie kowalencyjne może być uznane za „aktywny składnik” w rozumieniu tego przepisu, wyłącznie jeżeli wykazane zostanie, że posiada ono samodzielne działanie farmakologiczne, immunologiczne lub metaboliczne objęte wskazaniem terapeutycznym wymienionym w zezwoleniu na dopuszczenie do obrotu, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego w świetle ogółu okoliczności faktycznych sporu rozstrzyganego w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Ryanair Ltd/PR Aviation BV

(Sprawa C-30/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Baza danych niepodlegająca ochronie ani z tytułu prawa autorskiego, ani z tytułu prawa sui generis — Ograniczenie praw użytkowników bazy danych w drodze umowy)

(2015/C 073/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ryanair Ltd

Strona pozwana: PR Aviation BV

Sentencja

Dyrektywę 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy interpretować w ten sposób, że nie ma ona zastosowania do bazy danych niepodlegającej ochronie na mocy tej dyrektywy ani z tytułu prawa autorskiego, ani z tytułu prawa sui generis, w związku z czym art. 6 ust. 1, art. 8 i 15 rzeczonej dyrektywy nie stanowią przeszkody, aby twórca takiej bazy danych ograniczył w drodze umowy – bez uszczerbku dla obowiązującego prawa krajowego – korzystanie z niej przez strony trzecie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – David Bradbrooke/Anna Aleksandrowicz

(Sprawa C-498/14 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Urowadzenie dziecka — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 11 ust. 7 i 8)

(2015/C 073/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles